

Klachten over accountants: Wie controleert de controleurs?

door Charles Groenhuijsen, 25-10-2006

Vraagt u de badmeester die uw kinderen zwemles geeft of ‘ie zelf kan zwemmen? Informeert u bij uw tandarts hoe vaak hij al bij andere patiënten heeft zitten Black&Deckeren? Loopt u in trein en vliegtuig naar voren om te vragen of de machinist of piloot lekker geslapen heeft en fris genoeg is om u veilig naar de plaats van bestemming te brengen?

Nee, dat doet u natuurlijk niet. U vertrouwt er blindelings op dat de badmeester kan zwemmen, de tandarts kan boren en machinist en piloot onderweg niet wegdommelen. Zonder vertrouwen ben je nergens in het leven. Er zijn beroepen waar vertrouwen zelfs ‘core business’ is. Neem uw accountant. Als daar onvoorwaardelijk vertrouwen ontbreekt, ben je nergens.

Inzicht in rekening? Dikke onvoldoende!

Dus vraag je aan ‘financials’ of ze hun accountants vertrouwen. Vorige week stond het antwoord op deze website. Niet dus. Heel veel financials zijn zelfs reuze ontevreden over de accountant. Beetje Nederlands, denk je dan. Wij Nederlanders klagen nu eenmaal graag.

Gelukkig werd er verder doorgevraagd. Is uw accountant een beetje betrokken bij uw bedrijf? Is er inlevingsvermogen? Geven ze nuttige adviezen? Zelden. Tsja, maar in elk geval zal de accountant toch wel inzicht geven in zijn eigen werkzaamheden. Dat is immers zijn klus: ingewikkelde dingen inzichtelijk maken. Jammer, jammer. Al weer een dikke onvoldoende.

En de rekening van de accountant? Ook geen inzicht voor de klant. Houden accountants zich dan misschien wél aan de gemaakte financiële afspraken? Het verhaal wordt eentonig. Nee. Tweederde van de accountants overschrijdt het beschikbare controlebudget. Is there no shame?

Bijna driekwart van de financiële managers vindt dat ze van de accountant geen waar voor hun geld krijgen. Ze betalen te veel geld voor te weinig kwaliteit. En dat geldt voor grote en kleine bedrijven. De ontevredenheid is wijd verspreid. Ik kan mijn ogen niet geloven. Wie controleert de controleurs? Echt helemaal niemand?

Ik ben geen ‘financial’. Ik ben al blij als ik mijn giro- en bankrekening een beetje uit het rood houd. Ik zou niet kunnen werken als ik mijn financiële adviseurs in Nederland en de VS niet vertrouw. Elke keer een te hoge rekening? Geen bruikbare adviezen? Geen inzicht in declarabele uren? Dan neem je toch fluks een ander?

Is de klant te lui of de accountant te handig?

Ik pijnig mijn hersens voor het vinden van een oplossing. Waarom geeft u uw accountant geen ongenadig pak voor zijn duur betaalde broek? Er rollen – met een beetje logisch nadenken - een paar oplossingen uit mijn niet-deskundige hoge hoed:

1. U wilt het de accountant met zijn hoge, ondoorzichtige rekeningen niet al te lastig maken. Want hij is behalve duur en ondoorzichtig ook wel verdomd handig en creatief (als u voelt wat ik bedoel).
2. Elk jaar weer die financiële pottenkijkers over de vloer. Jakkie! Het is als met de tandarts: je wilt er zo snel mogelijk van af.
3. U bent als klant gewoon te lui om de accountant te controleren. Hij zal het wel weten. En ach, al is het te duur hij neemt je een hoop ellende uit handen.
4. De kosten voor de accountant staan nu eenmaal op de begroting. Niet over zeuren verder.

Welke verklaring klopt? Ik ben een tikkie argwanend aangelegd en houd het dus op bovengenoemde volgorde. En ik vraag me – weer voortgedreven door een gezonde dosis wantrouwen – af of administrateurs op de enquêtevragen andere antwoorden geven dan de verantwoordelijke CFO’s. Ik heb een vermoeden wat het juiste antwoord is maar kan het als eenvoudige columnist helaas niet bewijzen. U wel?